

Stos Pomorza

dawniej „Stos Wąbrzeski”

PISMO SPOŁECZNE, GOSPODARCZE, OŚWIATOWE I POLITYCZNE DLA WSZYSTKICH STANÓW

Nr 98

Wąbrzeźno, sobota dnia 27 sierpnia 1938

Rok 20

O. Z. N.

a organizacja wsi

Ostatnia sesja Rady Naczelnej Obozu Zjednoczenia Narodowego, która odbyła się w dniach 11, 12 i 13 sierpnia 1938 r. poświęcona była głównie zagadnieniom wiejskim. W wyniku trzydniowych obrad Rada Naczelna O.Z.N. uchwaliła szereg tez programowych, omawiających szczegółowo i wszechstronnie podstawowe problemy wsi zarówno na odcinku struktury agrarnej, jak i w dziedzinie gospodarczej, społecznej i kulturalnej.

Uchwały Rady Naczelnej O. Z. N. w sprawach wiejskich dadzą się podzielić na pięć podstawowych grup. Będą to tezy zasadnicze, dotyczące wsi i gospodarstwa wiejskiego, tezy społeczno-gospodarcze, tezy, odnoszące się do kultury i oświaty ogólnej oraz wiedzy fachowej tezy w zakresie organizacji rolnictwa i wreszcie tezy, dotyczące zagadnienia struktury agrarnej w Polsce.

Podstawowe znaczenie dla życia wsi ma przede wszystkim pierwsza część uchwał Rady Naczelnej Obozu — tezy zasadnicze. Rada Naczelna O. Z. N. stwierdza w nich, że „wieś stanowi główną podstawę zdrowych sił fizycznych i moralnych Narodu oraz główne źródło uzupełnienia wszystkich innych warstw społecznych. Równocześnie stanowi ona główną podstawę sił obronnych Państwa”. Stwierdzenie to jest zupełnie zrozumiałe wobec faktu, że w Polsce na wsi mieszka aż 71,7% ludności; w rozwiązaniu więc problemu wiejskiego zainteresowanych jest bezpośrednio blisko 3/4 ogółu obywateli państwa.

Niemniej wszakże wieś i gospodarstwo wiejskie w chwili obecnej nie wywiera decydującego wpływu na stosunki w państwie, a zwłaszcza stosunki gospodarcze, mimo wielkiej przewagi liczebnej ludności wiejskiej. Poza tym szerokie masy ludności wiejskiej, znajdując się w ciężkim położeniu gospodarczym i kulturalnym, nie mogą użytkować ogromnych zapasów wartości twórczych i oddać ich na rzecz narodu i państwa. Dlatego Rada Naczelna Obozu stwierdza w dalszym ciągu, że „w ludności wiejskiej tkwią ogromne, choć nie wykorzystane dotychczas w pełni zasoby energii potencjalnej. Ich przemiana w siły aktywne dla Narodu i Państwa musi stać się podstawą programu, dotyczącego rozwoju wsi i gospodarstwa wiejskiego, a obejmującego obok rolników także wszystkie inne zawody, mieszkające na wsi”.

Z punktu widzenia narodowego i państwowego jest niedopuszczalnym, aby 3/4 niemal ogółu ludności kraju zmuszone było do marnowania swych zdolności twórczych. Przeciwnie — zdolności te w całej pełni muszą być wykorzystane zarówno w kierunku budowania dobrobytu społecznego i kultury narodowej, jak i w kierunku zwiększenia potencjału obronnego państwa. Ale przebudowa wsi i gospodarstwa wiejskiego musi uwzględnić fakt, że wieś i gospodarstwo wiejskie są trzonami, związanymi nierozdzielnie z całością, t. j. z państwem i gospodarstwem ogólnonarodowym. Przebudowa wsi musi więc zrealizować postulat jak najściślejszego powiązania problemów wiejskich z życiem społeczno-gospodarczym Polski i zapewnić należyty podstawę dla obronności kraju.

Ludność wiejska nie może być nadal odsunięta od tętna życia społeczno-gospodarczego, lecz „przez wzmocnienie swego dynamizmu — mówi uchwała

Pomyślne wyniki ofensywy gen. Franco

SARAGOSA. We wtorek wojska narodowe przeprowadziły jedną z najszybszych operacji wojennych, jakie miały miejsce od chwili rozpoczęcia wojny domowej w Hiszpanii. Załom frontowy koło Sierra Guadelupy przestał istnieć. Front narodowy przebiega od wtorku wieczorem w prostej linii Badajoz—Merida do Toledo. W ciągu ostatnich trzech dni od chwili rozpoczęcia ofensywy wojska narodowe zdobyły obszar wynoszący około 800 km kw. We wtorek wzięto do niewoli około 1000 milicjantów, w tym wszystkich oficerów trzech batalionów.

Wojska narodowe posunęły się we wtorek przeszło 40 km na szosie wiodącej z Toledo do Merida i zajęły w godzinach wieczorowych miejscowość Alia położoną o 23 km na południowy zachód do przełęczy San Vincente. Przełęcz ta została zdobyta dopiero we wtorek w południe. W godzinach popołudniowych wojska powstańcze posunęły się o 25 km naprzód.

Na froncie Ebro natężenie ataków wojsk narodowych na hiszpańskie linie republikańskie wzmocniło się znacznie. Ataki te kierowane są od góry Saeta na miasto Cerbera, w którym nieprzyjaciel zorganizował silny punkt oporu. Komunikat wojsk narodowych podkreśla, że opór stawiany przez wojska republikańskie był we wtorek w porównaniu do dni poprzednich znacznie słabszy.

SALAMANKA. Komunikat oficjalny głównej kwatery wojsk gen. Franco

stwierdza, iż na froncie rzeki Ebro trwa w dalszym ciągu gwałtowne bombardowanie pozycji nieprzyjacielskich. Pod osłoną tego ognia piechota wszczęła natarcie, łamiąc opór nieprzyjaciela i zajęła liczne jego pozycje. Straty nieprzyjaciela wynoszą 385 zabitych. Da niewoli wzięto 600 jeńców, zdobywając obfity materiał wojenny, m. in. 34 karabiny maszynowe.

Na odcinku Castellon nieprzyjaciel usiłował wczoraj przerwać front wojsk gen. Franco w pobliżu Toraxu. Usiłowania te zakończyły się niepowodzeniem. Nieprzyjaciel został odparty z wielkimi stratami.

Na odcinku południowym frontu Estramadury armia generała Queippo de Liano odparła również atak wojsk rządowych. Zdobyto 3 czołgi produkcji sowieckiej.

Wojska gen. Franco kontynuowały natarcie, zajmując dalsze obszary na froncie Toledo.

W ciągu ostatnich trzech dni pomimo szalonych upałów utrudniających działania wojenne, zdobyto obszar 758 km kw., na którym znajduje się około 10 miasteczek. Straty nieprzyjaciela wynosiły przeszło 500 zabitych, do niewoli wzięto 550 jeńców.

Eskadry powietrzne gen. Franco w ciągu 4-ch starć strąciły 17 nieprzyjacielskich samolotów myśliwskich oraz 3

wielkie bombowce. Obrzucono bombami port Arragony oraz fabryki broni w Reus.

Manifestacyjny pogrzeb ks. ANDRZEJA HLINKI

RUZOMBERK. Odbył się tu przy udziale olbrzymich rzesz ludności, duchowieństwa, delegacji, przedstawicieli władz itp. manifestacyjny pogrzeb woźdza Słowaków, ks. Andrzeja Hlinki.

W pogrzebie wziął udział poseł R.P. w Pradze, minister Papez. Rząd czechosłowacki reprezentował premier Hodža.

Zuchwały napad w pociągu

PARYŻ. Hawas donosi z Bukaresztu, że ubiegłej nocy dokonano w wagonie sypialnym expressu Timisoare - Bukareszt zuchwałego napadu na Jana Caspara, dyrektora gabinetu b. premiera Vaida Voivody. Bandyta zakradł się do przedziału i usiłował zadusić Caspara.

Obudzony Caspar wyjął rewolwer lecz bandyta wyrwał mu go z ręki i strzeł, ciężko raniąc swą ofiarę, po czym zrabował 450 tys. lei i wyskoczył przez okno.

Fatalne skutki zderzenia samolotów nad Tokio

TOKIO. Nad przedmieściami stolicy Omori zderzyły się w gęstej mgłę dwa samoloty wojskowe, odbywające loty ćwiczebne. Jeden z samolotów spadł po zderzeniu na podwórzu fabryki, w której pracowało około 200 robotników.

Część ich rzuciła się na pomoc załodze samolotu. W tej chwili nastąpił wybuch zbiornika benzyny; 13 robotników zginęło na miejscu, 190 uległo bardzo ciężkim poparzeniom.

Rady Naczelnej O. Z. N. — winna zająć w Państwie należne jej miejsce. Życie społeczno-gospodarcze wsi powinno być zharmonizowane z całością kształtem życia społeczno-gospodarczego Państwa. Rozwój wsi i gospodarstwa wiejskiego powinien być dostosowany do potrzeb obronności i ogólnych Państwa.

Przebudowa gospodarstwa wiejskiego musi się rzecz prosta, dokonać równoległe i równocześnie z przebudową całego gospodarstwa społecznego. Przebudowa wsi winna się odbyć zasadniczo własnymi siłami ludności wiejskiej. Jednak ze względu na ogrom pracy procesu tego nie da się dokonać bez odpowiedniej pomocy z zewnątrz, bez odpowied-

Z 8 członków załogi samolotu 3 zginęło na miejscu, 5 odniosło bardzo ciężkie rany.

Fabryka stanęła w płomieniach. Prócz fabryki spłonęły dwa domy mieszkalne.

Drugi samolot spadł na dach domu mieszkalnego ponad łazienką. Obaj lotnicy, którzy się w nim znajdowali zginęli.

nich nakładów ze strony państwa i innych działów gospodarstwa społecznego.

„Ludność wiejska — mówią w dalszym ciągu uchwały Rady Naczelnej O. Z. N. — musi być czynnym i głównym współtwórcą kultury i dobrobytu wsi. Jej dotychczasowy dorobek powinien być punktem wyjścia dla pracy nad podniesieniem wsi i gospodarstwa wiejskiego. Praca społeczna na wsi powinna opierać się przede wszystkim na czynnym udziale ludności wiejskiej. Im bardziej bowiem aktywny udział bierze ludność w budowaniu kultury narodowej i w rozwoju pracy społecznej i gospodarczej, tym bardziej rozumie ona solidaryzm społeczny i znaczenie społeczeństwa jako całości, tym bardziej staje się go-

towną do ofiar na rzecz Narodu i Państwa.

Dlatego w programie rozwoju wsi i gospodarstwa wiejskiego muszą być jak najszerszej uwzględnione te zadania, które mogą być zrealizowane siłami własnymi ludności wiejskiej.

Władze państwowe winny zapewnić zasadnicze warunki dla zrealizowania programu rozwoju wsi i gospodarstwa wiejskiego. Działalność Państwa w powyższym zakresie powinna zmierzać do wywołania i uzupełnienia wysiłku idącego z łona samej ludności wiejskiej, a nie powinna tych wysiłków zastępować, o ile ludność ta jest zdolna do ich wykonywania.

